

عنوان مقاله:

سرمایش غیر فعال در عمارت هشت بهشت

محل انتشار:

همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

آرمین بهرامیان - استادیار دانشگاه هنر اصفهان

سمیرا تفضل - دانشجوی کارشناسی ارشد مطالعات معماری ایران

شیوا شیخی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

خلاصه مقاله:

پایداری از جمله عکس العمل‌ها به بحران زیست محیطی است که در بدو امر در قالب یک ایده ذهنی ظهور نمود و سپس در حیطه نظری در حوزه های متنوعی نظیر زیست محیطی اجتماعی و اقتصادی بدل به مفهومی فراگیر گشت در حالیکه این مبحث به ظاهر نوظهور می نماید طراحان بناهای سنتی در این سرزمین با قدرت تفکر و شناخت محیط پیرامونی خالق بناهای منحصر بفردی بوده اند که در آن ها افزون بر زیبایی به سودمندی و کارکرد پایدار در مقابل اوضاع محیطی نیز توجه می شد در این مقاله در بررسی عوامل مطرح در پایداری معماری گذشته به بررسی پایداری بوم شناختی عمارت هشت بهشت پرداخته میشود این بنا یکی از بناهای مهم اواخر دوره صفوی است که در باغ بلبل قسمتی از باغ جهان نما واقع شده در طول تاریخ دستخوش تغییرات بسیاری شده است برای دستیابی به اسایش حرارتی در تابستان به گونه ای پایدار از دو مرحله استفاده شده مرحله اول عبارت است از پرهیز از گرما و مرحله دوم سرمایش ایستا است که دما کاهش می یابد یا از تهویه برای انتقال حوزه اسایش به دماهای بالاتر استفاده می گردد در این مقاله گردآوری داده ها بصورت توصیفی تحلیلی و بر مبنای اطلاعات کتابخانه ای و میدانی است

کلمات کلیدی:

هشت بهشت، معماری پایدار محیطی، طبیعت، سرمایش غیر فعال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/213817>

